

ράλληλοι) (τεύχ. 9, σ. 158), Ά. Αγγελόγλου: *Εαρινό και Γ. Αγγέλου: Ιστορίες των γαλάζιων ωρών* (τεύχ. 11-12, σ. 286-290). Ταυτόχρονα κρίνει και τις θεατρικές παραστάσεις της εποχής (τεύχ. 10, σ. 219-223; τεύχ. 11-12, σ. 291-296).

Το επιμνημόσυνο τεύχος του Παλαμά θα συνεξεταστεί με το χριστουγεννιάτ. τεύχ., επίσης αφιέρωμα στον ποιητή, της *Νέας Εστίας* (1943).

H «Νέα Εστία»

Στη νέα χρονιά της *Νέας Εστίας* έχομε πρωτοσέλιδα τα ακόλουθα ποίηματα: «Σκάλες» του Ρ. Γκόλφη (1/1/1943), έξι ποιήματα του Ι. Μ. Παναγιωτόπουλου (15/1), επιλογή από τη συλλογή *Αλκανόη*, «Μαλακάσης» του Άγγ. Σικελιανού (1/2, ως αφιέρωμα στον πρόσφατο θάνατό του) και μια “ανέκδοτη” μετάφραση του Παλαμά⁵⁵ από το *Βιβλίο των ωρών* του Rainer Maria Rilke την οποία θα παραθέσω,⁵⁶ θεωρώντας την μεταφραστικό άθλο, παρότι προέρχεται από τη γαλλική της απόδοση (15/2).

Σβήσε τα μάτια μου· μπορώ να σε κοιτάζω,
τ' αυτιά μου σφράγισέ τα, να σ' ακούω μπορώ.
Χωρίς τα πόδια μου μπορώ να ρθω σ' εσένα,
και δίχως στόμα, θα μπορώ να σε παρακαλώ.
Κόψε τα χέρια μου, θα σε σφιχταγκαλιάζω,
σα να ήταν χέρια, όμοια καλά,
με την καρδιά.
Σταμάτησέ μου την καρδιά, και θα καρδιοχτυπώ
με το κεφάλι.
Κι αν κάμεις το κεφάλι μου σύντριψμα, στάχη, εγώ
μέσα στο αίμα μου θα σ' έχω πάλι.

15 Φεβρουαρίου 1943, σ. 193

Πρωτοσέλιδα στο τεύχος της 1ης Μαρτίου, που αναγγέλλει τον θάνατο του Κ. Παλαμά (1859-27/2/1943), δημοσιεύεται το εκτενές ποίημα «Προσφορά» του Τ. Μπαρλά (σ. 257-259): επίσης πρωτοσέλιδα δημοσιεύο-

55. Την έδωσε ο Λέανδρος Παλαμάς, αλλά δεν ήταν ανέκδοτη.

56. Να μου συγχωρεθεί που προσαρμόζω τη μετάφραση Παλαμά του 1924 στη σημερινή ορθογραφία ώστε να διευκολύνω τον σύγχρονο αναγνώστη. Όσο για το σύνω, σε σφήνω, μετά τη διόρθωση του Αχιλλέα Τζάφτζανου (*Νέα Εστία*, 1938, σ. 299), η παλιά ορθογράφηση είναι ενοχλητική και, αν νομίζετε, μετράει την ενημέρωση του χρήστη.

